

Bekendtgørelse om mærkning m.v. af fødevarer¹⁾

I medfør af § 15, § 16, § 17, stk. 1, § 18, § 19, § 49, stk. 1, og § 60, stk. 3, i lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 15. maj 2014, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 511 af 23. april 2015 om Fødevarerstyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter mærkning og markedsføring af fødevarer bestemt til salg inden for Den Europæiske Union. Dog gælder § 3, § 4 og §§ 10-15 kun for fødevarer, der markedsføres i Danmark.

Stk. 2. Reglerne i denne bekendtgørelse supplerer og gennemfører EU-regler om mærkning af fødevarer.

Stk. 3. Reglerne i denne bekendtgørelse kan fraviges, hvis fødevarer bestemt til salg inden for Den Europæiske Union er mærket i overensstemmelse med de regler, der gælder i bestemmelseslandet.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Fødevarer: Alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker. »Fødevarer« omfatter drikkevarer, tyggegummi og ethvert stof, herunder vand, der bevidst tilsættes fødevarer i forbindelse med deres fremstilling, tilberedning eller behandling. »Fødevarer« omfatter vand efter det sted, hvor kravene skal overholdes, som defineret i art. 6 i direktiv 98/83/EF, og uden at dette berører kravene i direktiv 80/778/EØF og 98/83/EF. »Fødevarer« omfatter ikke: foder, levende dyr, medmindre de er forberedt til markedsføring med henblik på anvendelse som menneskeføde, planter, inden de høstes, lægemidler i den i Rådets direktiv 65/65/EØF og 92/73/EØF anvendte betydning, kosmetik i den i Rådets direktiv 76/768/EØF anvendte betydning, tobak og tobaksvarer i den i Rådets direktiv 89/622/EØF anvendte betydning, narkotiske eller psykotrope stoffer i den betydning, hvori disse begreber anvendes i De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 om narkotiske midler og De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer, restkoncentrationer og forurenende stoffer, jf. art. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (fødevarerforordningen).
- 2) Markedsføring: Besiddelse af fødevarer eller foder med henblik på salg, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, herunder selve salget og distributionen og selve den overførsel, der sker på andre måder, jf. art. 3, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (fødevarerforordningen).

- 3) Fødevarerinformation: Oplysninger om en fødevarer, som den endelige forbruger får via en etiket eller andet ledsagende materiale eller på anden vis, herunder moderne teknologiske redskaber eller mundtlig kommunikation, jf. art. 2, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugeren (fødevarerinformationsforordningen).
- 4) Obligatorisk fødevarerinformation: De oplysninger, som den endelige forbruger skal have i medfør af EU-bestemmelserne, jf. art. 2, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).
- 5) Færdigpakket fødevarer: En vare, der som en sådan udbydes til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener, og som består af en fødevarer samt den emballage, hvori den blev pakket, inden den blev udbudt til salg, uanset om emballagen omslutter fødevareren helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres; »færdigpakket fødevarer« omfatter ikke fødevarer, der pakkes på salgsstedet på anmodning af forbrugeren eller er færdigpakket med henblik på direkte salg, jf. art. 2, stk. 2, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (Fødevarerinformationsforordningen).
- 6) Ingrediens: Ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevarerilsætningsstoffer og fødevarerenszymer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form; restkoncentrationer betragtes ikke som ingredienser, jf. art. 2, stk. 2, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).
- 7) Etiket: Enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til emballagen eller fødevarereholderen, jf. art. 2, stk. 2, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).
- 8) Mærkning: Angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en fødevarer, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne fødevarer, jf. art. 2, stk. 2, litra j, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).
- 9) Dybfrosne fødevarer: I henhold til § 2 i bekendtgørelse nr. 1194 af 8/12/2005 om dybfrosne fødevarer defineres dybfrosne fødevarer som fødevarer, der
 - a) har undergået en særlig nedfrysningproces, i det følgende benævnt »dybfrysning«, hvorved produktet gennemfryses så hurtigt som nødvendigt for det pågældende produkt,
 - b) efter dybfrysning og temperaturudligning overalt og uafbrudt holder en temperatur på – 18°C eller derunder og
 - c) markedsføres med benævnelsen »dybfrossen«.
- 10) Ekstraktionsmidler: Et opløsningsmiddel, som anvendes i en ekstraktionsproces under forarbejdning af råstoffer, fødevarer eller bestanddele eller ingredienser af sådanne produkter, og som fjernes, men som kan resultere i en utilsigtet, men teknisk uundgåelig forekomst af rester af midlet eller dets omdannelsesprodukter i fødevareren eller fødevarer ingrediensen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 542 af 27/5/2013 om tilsætninger mv. til fødevarer.
- 11) Hakket kød: Udbenet kød, som har undergået hakning, og som indeholder mindre end 1% salt, jf. bilag I, punkt 1.13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (hygiejneforordningen for animalske fødevarer).
- 12) Fødevarerparti: En række salgsheder, der er fremstillet, tilvirket eller pakket under praktisk taget ens omstændigheder, jf. art. 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2011/91/EU om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti.

Kapitel 3

Mærkningsproget

§ 3. Når en fødevarer markedsføres i Danmark skal den obligatoriske fødevarerinformation være anført på dansk eller på andre sprog, der i det konkrete tilfælde kun ved uvæsentlige forskelle i stavning adskiller sig fra dansk.

Stk. 2. Ved levering til udenlandske skibe eller fly kan mærkningen dog være udfærdiget på et af nationalstatens officielle sprog eller på engelsk.

Kapitel 4

Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakkede fødevarer

Nettoindhold

§ 4. Mærkning med nettoindhold, jf. art. 9, stk. 1, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen), på færdigpakkede fødevarer, der markedsføres i Danmark, skal angives i nettovolumen for flydende varer og i nettovægt for andre varer angivet efter det metriske system.

Sukkerprodukter

§ 5. Angivelse af nettoindhold kan udelades for færdigpakkede sukkerprodukter, omfattet af Bekendtgørelse om visse former for sukker, hvis nettoindhold er under 20 g.

Dybfrosne fødevarer

§ 6. Færdigpakkede dybfrosne fødevarer skal mærkes med følgende oplysninger:

- 1) Varebetegnelsen suppleres med oplysningen »Dybfrossen«.
- 2) »Må ikke nedfryses igen efter optøning«.
- 3) Datoen for mindste holdbarhed ledsages af det tidsrum, i hvilket fødevarer kan opbevares af modtageren, og af angivelsen af opbevaringstemperatur eller krav til opbevaringsudstyr.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for konsumis.

Identifikationsmærkning

§ 7. Færdigpakket hakket kød, som er fremstillet og pakket på engrosvirksomheder omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 (hygiejneforordningen for animalske fødevarer), hvor kødets sammensætning ikke lever op til kriterierne i bilag VI, del B, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen), skal mærkes med det nationale mærke i overensstemmelse med § 8.

§ 8. Det nationale mærke skal udformes som et cirkulært mærke, hvor der øverst i cirklen er angivet virksomhedens autorisationsnummer, og nederst i cirklen tallet 1.

Stk. 2. Når det nationale mærke anvendes som sundhedsmærke, skal cirklen have en udvendig diameter på mindst 4,5 cm. og tallene i virksomhedens autorisationsnummer skal være mindst 0,8 cm høje og 1-tallet mindst 1,1 cm.

Stk. 3. Fødevarer mærket med det nationale mærke må kun afsættes på det danske marked og må ikke indgå i andre fødevarer, som senere afsættes uden for det danske marked.

§ 9. Fødevarestyrelsen kan tillade, at identifikationsmærket materiale overføres fra en virksomhed til en anden virksomhed, og at denne anden virksomhed anvender det identifikationsmærkede materiale på betingelse af,

- 1) at produktionen af den pågældende fødevarer er ophørt på den virksomhed, hvis nummer er anført på det identifikationsmærkede materiale, og

- 2) at værdien af det identifikationsmærkede materiale ikke er ubetydelig.
Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan højst gives for en periode på 7 måneder.

Kapitel 5

Mærkning af fødevarer behandlet med ioniserende stråling

§ 10. Færdigpakkede bestrålede fødevarer og bestrålede fødevareingredienser, som er omfattet af bekendtgørelse om fremstilling, markedsføring og indførsel af fødevarer og fødevareingredienser, der er behandlet med ioniserende stråling, skal i forbindelse med varebetegnelsen være forsynet med en af følgende oplysninger:

- 1) »Bestrålet«.
- 2) »Strålekonserveret«.
- 3) »Behandlet med ioniserende stråling«.
- 4) »Konserveret med ioniserende stråling«.

Stk. 2. Hvis en bestrålet fødevareingrediens indgår i en fødevare, skal fødevaren mærkes med oplysning om behandlingen som nævnt i stk. 1. Oplysningen skal anføres i ingredienslisten i tilknytning til den ingrediens, der er bestrålet.

Stk. 3. Oplysning om bestrålingen, jf. stk. 1, skal anføres for en bestrålet ingrediens, der indgår i en sammensat ingrediens, uanset om den bestrålede ingrediens eller den sammensatte ingrediens, hvori den indgår, udgør mindre end 2 % af færdigvaren.

Stk. 4. Ved produkter, der sælges i løs vægt, skal oplysning om behandlingen som nævnt i stk. 1 anføres sammen med varebetegnelsen på et skilt i umiddelbar nærhed af produktet.

§ 11. Fødevarer, som ikke er beregnet til salg til den endelige forbruger eller storkøkkener, skal være forsynet med

- 1) oplysning om foretaget bestråling både for produkter, der som selvstændige produkter er behandlet med ioniserende stråling, og for bestrålede ingredienser, der indgår i ikke-bestrålede produkter, og
- 2) navn og adresse på bestrålingsanlægget eller dets registreringsnummer.

§ 12. Oplysning om foretaget bestråling skal altid fremgå af de dokumenter, der ledsager eller vedrører de bestrålede fødevarer.

Kapitel 6

Mærkning af ikke-færdigpakkede fødevarer, fødevarer pakket på anmodning af forbrugeren og fødevarer pakket til direkte salg

Allergene ingredienser

§ 13. For fødevarer, der udbydes til den endelige forbruger eller til storkøkkener uden at være færdigpakkede, eller for fødevarer, der pakkes på salgsstedet på anmodning af køberen eller er færdigpakkede med henblik på direkte salg, er de ingredienser eller tekniske hjælpestoffer, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevareinformationsforordningen), og som stadig findes i fødevaren, eventuelt i ændret form, obligatorisk fødevareinformation.

Stk. 2. Oplysning om allergene ingredienser, jf. bilag II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevareinformationsforordningen), skal stilles til rådighed på en af følgende måder:

- 1) Skriftlig information eller lignende i umiddelbar nærhed af fødevaren.
- 2) Andre relevante metoder, herunder information via elektronisk medie.

Stk. 3. Hvis allergener ikke bliver angivet skriftligt på fødevaren, menukortet og lign., eller i umiddelbar nærhed heraf, skal der som minimum være oplysning på fx et skilt om, at yderligere information om allergene ingredienser kan fås ved forespørgsel.

Stk. 4. Særlig oplysning om allergener kræves ikke, når varebetegnelsen er angivet skriftligt og klart henviser til betegnelsen for det allergene stof eller produkt.

Stk. 5. Information om allergene ingredienser kræves ikke, hvis en virksomhed på forhånd spørger forbrugerne om deres kostbehov i forbindelse med fødevarerallergi og -intolerans og er i stand til individuelt at udlevere fødevarer i overensstemmelse med disse kostbehov.

§ 14. Hvis der frivilligt udarbejdes en ingrediensliste for de fødevarer, der er nævnt i § 13, stk. 1, finder kravene om minimum skriftstørrelse i art. 13, stk. 2 og 3, og om at angive ingredienslisten i faldende orden i art. 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen), ikke anvendelse.

Stk. 2. Allergene ingredienser eller tekniske hjælpestoffer, jf. § 13, stk. 1, skal dog fremhæves i ingredienslisten, jf. stk. 1.

Mærkning i bestemte direkte salg situationer

§ 15. For de fødevarer, som fremstilles, pakkes og udbydes til salg i samme detailforretning i længere tid end en normal salgsdag, kræves der mærkning med alle de obligatoriske oplysninger, jf. art. 9 og 10 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1169/2011 (Fødevarerinformationsforordningen), undtagen følgende:

- 1) Ingrediensliste, jf. art. 18 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen), dog skal de allergene ingredienser oplyses i henhold til § 13.
- 2) Mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser (QUID), jf. art. 22 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).
- 3) Næringsdeklaration, jf. art. 9, stk. 1, litra 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1169/2011 (fødevarerinformationsforordningen).

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde, skal forretningen på forlangende kunne oplyse om, hvilke ingredienser der er anvendt i fødevarer. Oplysningen kan gives mundtligt.

Kapitel 7

Lot-nummer

§ 16. Fødevarer skal være mærket med oplysning om, hvilket fødevarerparti de tilhører.

Stk. 2. Den, der fremstiller, tilvirker eller pakker en fødevarer, eller den forhandler inden for Den Europæiske Union, der først sælger den, foretager afgrænsningen af fødevarerpartiet og mærkningen i henhold til stk. 1.

§ 17. Oplysningen, jf. § 16, stk. 1, skal indledes med bogstavet »L«.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 bortfalder, hvis oplysningerne klart adskiller sig fra de øvrige mærkningsoplysninger.

§ 18. Bestemmelsen i § 16, stk. 1, finder ikke anvendelse på følgende:

- 1) Landbrugsprodukter, der fra bedriftens område og ferske fisk og ferske fiskevarer, der fra et fiskefartøj
 - a) sælges eller leveres til oplagrings-, påfyldnings- eller emballeringssteder,
 - b) transporteres til producentorganisationer eller
 - c) afhentes med henblik på umiddelbart at indgå i en tilberednings- eller forarbejdningsproces.
- 2) Ikke-færdigpakkede fødevarer i detailforretninger.
- 3) Fødevarer i emballager og beholdere, hvis største overflade er mindre end 10 cm².
- 4) Konsumis i individuelle portioner, hvis oplysningen gives på den emballage, som indeholder et antal individuelt indpakkede is.

§ 19. Bestemmelsen i § 16, stk. 1, finder ikke anvendelse på fødevarer, som er mærket med holdbarhedsdato, hvis datoen er anført ukodet og mindst omfatter dag og måned i nævnte rækkefølge.

§ 20. Mærkningsoplysningerne skal være anbragt på emballagen, og for så vidt angår færdigpakkede fødevarer på færdigpakningen eller en vedhæftet etiket.

Stk. 2. Hvis det ikke er muligt på ikke-færdigpakkede fødevarer at anbringe de oplysninger, der er nævnt i dette afsnit, skal disse anbringes i de ledsagende handelsdokumenter.

Kapitel 8

Mærkning af engroseballager med dybfrosne fødevarer

§ 21. Dybfrosne engroseballerede fødevarer skal mærkes med følgende oplysninger:

- 1) Varebetegnelsen suppleret med oplysningen »Dybfrossen«.
- 2) Nettoindhold udtrykt i nettovægt.
- 3) Navn eller firmanavn og adresse på
 - a) producenten,
 - b) pakkevirksomheden eller
 - c) en forhandler, der er etableret inden for Den Europæiske Union.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for konsumis.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte oplysninger skal være anbragt på emballagen, beholderen eller pakningen eller på en etiket fastgjort herpå.

Kapitel 9

Mærkning af ekstraktionsmidler

§ 22. Ekstraktionsmidler skal på emballagen eller på en vedhæftet etiket være forsynet med følgende oplysninger:

- 1) Navn eller firmanavn og adresse på én af følgende:
 - a) Producenten.
 - b) Pakkevirksomheden.
 - c) En forhandler, der er etableret inden for Den Europæiske Union.
- 2) Den specifikke betegnelse i overensstemmelse med Bekendtgørelse om tilsætninger mv. til fødevarer.
- 3) En klar angivelse af, at produktet er af en kvalitet, der gør det egnet til anvendelse som ekstraktionsmiddel ved fremstilling af fødevarer eller fødevaringredienser.
- 4) Oplysning, som gør det muligt at identificere sendingen eller partiet.
- 5) Nettoindhold udtrykt i nettovolumen.
- 6) Om nødvendigt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter.

§ 23. De i § 22, nr. 1 og 4-6, nævnte oplysninger kan anføres i de relevante handelsdokumenter. Dokumenterne skal være køber i hænde senest samtidig med leveringen.

Kapitel 10

Mærkning af fiskevarer og akvakulturprodukter

§ 24. Små mængder af varer og produkter, der sælges direkte fra fiskerfartøjer til forbrugerne, fritages for kravene i art. 35, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, hvis værdien ikke overstiger 50 EUR pr. dag.

Kapitel 11
Straf og ikrafttræden
Straffebestemmelser

§ 25. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder følgende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (fødevarereinformationsforordningen), som senest ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 78/2014 af 22. november 2013:

- 1) Artikel 6.
- 2) Artikel 7.
- 3) Artikel 8.
- 4) Artikel 9, stk. 1 eller 2.
- 5) Artikel 10, stk. 1.
- 6) Artikel 12, stk. 1 eller 2.
- 7) Artikel 13, stk. 1-3 eller 5.
- 8) Artikel 14, stk. 1 eller 2.
- 9) Artikel 15, stk. 1 eller 3.
- 10) Artikel 16, stk. 1 eller 2.
- 11) Artikel 17, stk. 1-4.
- 12) Artikel 18, stk. 1-3.
- 13) Artikel 21, stk. 1 eller 2.
- 14) Artikel 22, stk. 1.
- 15) Artikel 23, stk. 1.
- 16) Artikel 24, stk. 1 eller 2.
- 17) Artikel 25.
- 18) Artikel 26, stk. 2 eller 3.
- 19) Artikel 27, stk. 1.
- 20) Artikel 28.
- 21) Artikel 30, stk. 1-5.
- 22) Artikel 31, stk. 1, 3 eller 4.
- 23) Artikel 32.
- 24) Artikel 33, stk. 1-4.
- 25) Artikel 34, stk. 1-3.
- 26) Artikel 35, stk. 1.
- 27) Artikel 36, stk. 1 eller 2.
- 28) Artikel 37.
- 29) Artikel 54.
- 30) Bilag III.
- 31) Bilag VI,
 - a) del A,
 - b) del B, punkt 1-2, eller
 - c) del C.
- 32) Bilag VII,
 - a) del A, punkt 1, 2. kolonne,
 - b) del A, punkt 8, 2. kolonne,
 - c) del A, punkt 9, 2. kolonne,
 - d) del B, punkt 1, 2. kolonne,
 - e) del B, punkt 2, 2. kolonne,

- f) del B, punkt 17, 1. kolonne,
- g) del C, eller
- h) del E.

33) Bilag VIII, punkt 3 eller punkt 4, litra a eller b.

34) Bilag IX, punkt 3-5.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bilag III, afsnit X, kap. 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 (hygiejneforordningen for animalske fødevarer) eller art. 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 589/2008 af 23. juni 2008 om gennemførelses-bestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer for æg.

Stk. 3. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder følgende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter:

1) Artikel 35, stk. 1 eller 3.

2) Artikel 38, stk. 1.

Stk. 4. Med bøde straffes den, der overtræder § 3, stk. 1, §§ 6-8, §§ 10-12, § 13, stk. 1 eller 2, § 15, stk. 1 eller 2, §§ 16-20, § 21, stk. 1 eller 3, eller § 22.

Stk. 5. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen er

1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller

2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 26. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 234 af 6. marts 2015 om mærkning m.v. af fødevarer ophæves.

Stk. 3. Produkter og trykt emballage, som ikke opfylder kravene i § 10, stk. 1, nr. 11, § 46 og § 46 a i bekendtgørelse nr. 1308 af 14. december 2005 om mærkning m.v. af fødevarer, men som er mærket før den 1. februar 2012, må sælges, indtil lagrene er opbrugte.

Stk. 4. Produkter og trykt emballage, der senest den 31. december 2014 er produceret og mærket i overensstemmelse med § 24 i bekendtgørelse nr. 1308 af 14. december 2005, kan sælges indtil lagrene er opbrugte.

Fødevarestyrelsen, den 27. november 2015

P.D.V.
HANNE LARSEN

/ Lisbet V. Nordly

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/91/EU af 13. december 2011 om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti, EU-Tidende 2011, nr. L 334, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1021/2013 af 9. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 287, side 1, dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/32/EF af 23. april 2009 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af fødevarer og fødevaringredienser, EU-Tidende 2009, nr. L 141, side 3, som ændret ved Kommissionens direktiv 2010/59/EU af 26. august 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 225, side 10, dele af Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler, EF-Tidende 1989, nr. L 40, side 34, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, dele af Rådets direktiv 2001/111/EF af 12. januar 2002 om visse former for sukker bestemt til konsum, EF-Tidende 2002, nr. L 10, side 53 og dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling, EF-Tidende 1999, nr. L 66, side 16, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, Rådets direktiv 2006/107/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 411, og Rådets direktiv 2013/20/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 234. I bekendtgørelsen er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1169/2011/EU af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugere, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004, EU-Tidende 2011, nr. L 304, side 18. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.